

001	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	000
001	86	96	64	26	92	06	85	80	70	60	55	50	45	40	30	20	15	10	8	6	4	2	0												

VIIKONVAIHDE

PASSIPAIKALLA

Tarkkuuden sankaritar

Viikon poliittinen sankari on eittämättä perussuomalaisten ryhmänjohtaja **Pirkko Ruohonen-Lerner**.

KHO olisi varmasti kumonnut Kreikka-takuiden salauspäättöksen muidenkin valitusten perusteella. Ruohonen-Lerner teki asiasta poliittisen, mitä se luonnollisesti pohjimmiltaan onkin. Keskustan ryhmänjohtajan **Kimmo Tiilikaisen** ihmettely Kreikka-takuun allekirjoitusteatterista oli oikea mutta auttamatta myöhässä.

Valtiovarainministeri **Jutta Urpilainen** (sd.) selitti KHO:n päätöksen hyväksi, vaikka hän on itse salauksesta vastuussa. Salauspäättös liittyy Urpilaisen valuvikojen kulutaiseen ketjuun. Asiansa osaavaa ministeriä eivät virkamiehet pysty pompottelemaan. Virkamiehet sinänsä ovat meillä ihanan vastuuttomia tsaarinajan perua. Tämäkin salauksen keksinyt virkamies saa rauhassa jatkaa uusien laittomuuksien keksimistä.

Urpilaisen puolustukseksi todettakoon, että hänen vaihtoehtonsa valtiovarainministeriksi, keskustan silloinen puheenjohtaja **Mari Kiviniemi** oli monessa asiassa vielä paremmin virkamiesten vietiävissä. Molempien pohjalaisrouvien sydän kieltäytyy virheitään myöntämästä.

Virheitä tarvitaan

Ansoistaan huolimatta Pirkko Ruohonen-Lerner olisi luultavasti huono ministeri. Hän metsästää virheitä, kun taas ministerin pitää niitä ahkerasti tehdä.

Mauno Koivisto kirjoitti joskus kirjan Vääriä politiikkaa. Siinä hän totesi omiin ministerikokemuksiinsa nojaten, että jokainen päätös on jonkun mielestä väärä.

Perussuomalaisten puheenjohtaja **Timo Soini** aikoo kruunata uransa tuomalla puolueensa seuraavien vaalien jälkeen ryminällä hallitukseen. Viime vaalien jytkyn jälkeen se oli mahdollonta, koska tuoreilla voimilla oli kovin vähän kokemusta. Vieläkään ryhmän enemmistöä ei osaa kuvitella ministeriaitioon vastaamaan asiakysymyksiin.

Mutta ryhmässä on myös niitä, jotka ovat vakavissaan ryhtyneet asioita opiskelemaan.

Maakunnat maksakoot

Omalaatuisesti sivistyneet helsinkiläiset kuten **Osmo Soininvaara** (vihr.) kertovat, että Suomen kuntarakenne on hevosliikenteen ajoilta. Sitten he nauravat katketakseen, koska hevonen on heidän mielestään niin hauska juttu. Vähän kuin sanoisi pyylly.

Todellisuudessa kuntarakenne on vesiliikenteen ajoilta. Vanhat kirkot seisovat vesistöjen törmillä. Keskiajan jälkeen rantaviiva saattaa olla paennut jo aika kauas.

Sitteemmin maalliset kunnat perustettiin seurakuntien pohjalte. Ajateltiin, että kun porukka on pystynyt elättämään papin, se pystyy elättämään myös kunnanlääkärin, terveys-sisaren ja joukon kansakoulunopettajia.

Sitteemmin eduskunta suuressa viisaudessaan lisäsi kuntien tehtäviä niin, ettei niistä yksikään kunta selviä. **Petteri Orpon** (kok.) ja **Jouni Backmanin** (sd.) työryhmän suuri missio on pelastaa keskuskaupungit konkurssilta. Maakuntien tehtävä on maksaa guggenheimit.

Vaali pois kansalta

Kirkko säilytti pitkään suoran yhteyden seurakuntalaisiin. Vasta pari vuosikymmentä sitten kappalaisen vaali otettiin seurakuntalaisilta pois. Parhaillaan eduskunta käsittelee kirkkolain muutosta, jolla kirkkoherran vaalistakin voitaisiin luopua.

Eeva Maria Majjala (kesk.) suri vanhan demokraattisen perinteen katkeavan, koska etelän keskitetyissä suurseurakunnissa äänestysprosentit ovat niin surkeita.

Täytyy tunnustaa, etten itsekkään ole uuden suurseurakuntani emäkirkolla koskaan käynyt. En tuntisi kirkkoheraa, vaikka tämä minihameessa kadulla vastaan tepsuttelisi.

Rovasti **Kimmo Kivellä** (ps.) totesi, että luottamushenkilöiden tekemällä valinnalla on puolensa. Kansa ei aina valitse kirkkoherraksi johtamis- ja hallintokyvyltään parasta vaan mukavan miehen.

PEKKA ALAROTU

VIIKON VÄRSSY

Jokatieteen maisteri niin monelle on tuttu hänelle on päivän selvä aivan joka juttu

politiikka, talous selitykset saavat urheilun ja sodankäynnin kaikki tuntee kaavat

Röngän setä telkkarissa alkoi juuri puhua maisterimme yli huutaa tuo on täyttä huhua

Maisteri ei silti koskaan tohtorhattuu kannu kun ei vastaan välttäjille puheenvuoroa anna

Lopun tulpen maisterimme lujaan kirstuun pakataan kansi kiinni tuplanauloin kaiken varall' hakataan

JUHA AALTOILA

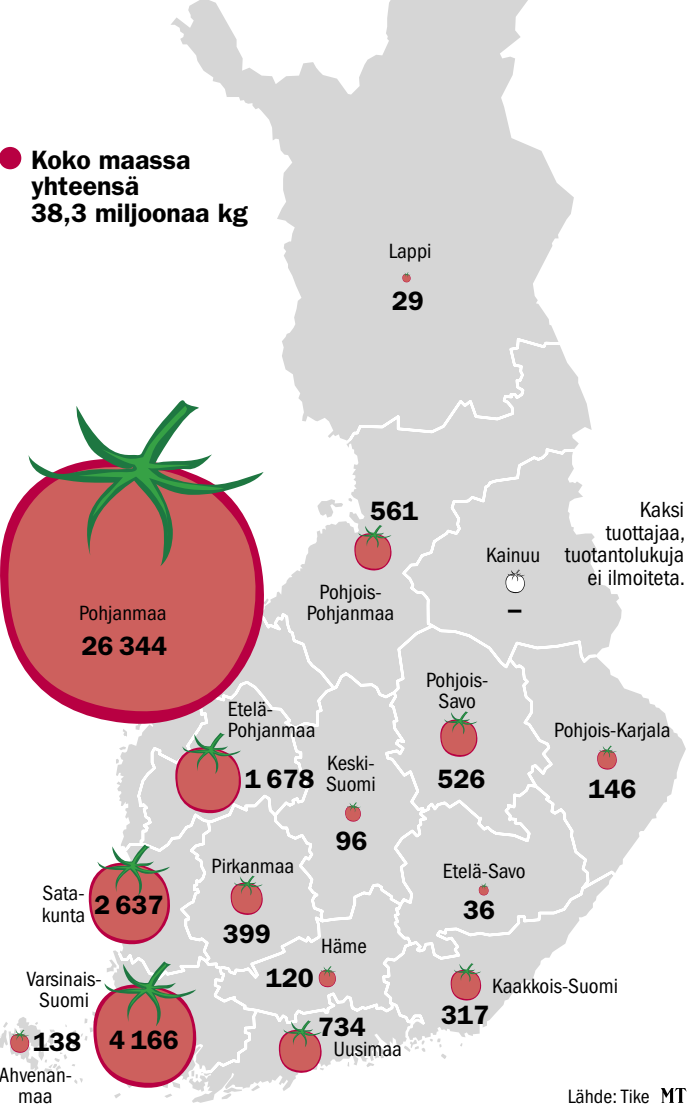
MT 50 VUOTTA SITTE - LA 18.5.

Laidunruokintaan aikaisin ja vähitellen

Kevään tulo on ollut valtavan nopeata. Myöskin ruohon kasvu on varmaan ylittänyt kaikki arviot ja laiduntamisen alkaminen on käsissä ainakin Etelä-Suomessa. Ensimmäiset karjat pääsivät ulos jo 10.–12. päivän tienoilla, joten tässä mielessä kevät on eräs edullisimmista. Myös nurmet ovat yleensä hyvät edullisen talven jälkeen, kertoo Laidunyhdistyksen toiminnanjohtaja Valto Järvi. On oletettavissa, että kasvun kehitys jatkuu edelleen hyvää vauhtia. Eläinten laiturille päästämistä ei sen vuoksi olisi nyt tarpeettomasti siirrettävä myöhäisemmäksi. Kun täyteen laidunruokintaan olisi myös siirryttävä vähitellen useiden päivien aikana, on ruohon kulutus aluksi vähäistä ja se lisää ruohon vanhene-misen vaaraa viimeiseksi syötettävillä lohkoilla. Kun säät lisäksi nyt ovat suotuisat, kuivat ja aurinkoiset, on eläinten laiturille päästäminen tässäkin mielessä edullista.

Tomaattisato vuonna 2012 elykeskuksittain

1 000 kg

Pohjanmaan elykeskuksen alueella tuotettiin 69 prosenttia viime vuoden tomaattisadosta.

Täydellistä tomaattia etsimässä

Punainen, kypsän makea, mutta ei ylikypsäksi pehmennyt. Siinä monen kuluttajan unelmatomaatti, jonka ehkä löytää omasta lähikaupasta – vai löytääkö?

.....

Tomaattia viljellään kasvihuoneissa ympäri maata. Tyypillisiä ovat pienet ja keskisuuret kasvihuoneet, joissa poimija vastaa tomaattien lajittelusta. Tuotanto on kuitenkin keskittynyt vahvasti Pohjanmaan suurille pakkaamoille.

Valtaosa kotimaisesta tomaatista lähtee Pohjanmaan pakkaamoilta ennen kuin se on kypsänyt täysin punaiseksi. Närpiö on todellinen tomaattikaupunki. Siellä tuotetaan 60 prosenttia kotimaisista tomaateista. Ykkösasemaa selittää osin pitkä perinne, sillä ensimmäinen uskalias yrittäjä aloitti kasvihuoneviljelyn Närpiössä liki sata vuotta sitten.

Osuuskunta Närpiön vihannes lajittelee, pakkaa ja markkinoi noin 50 viljelijän tomaatteja ympäri vuoden. Perinteikkään osuuskunnan markkinaosuus on 30 prosenttia. Huhtikuussa vihitty uusi lajittelulinja vyöryttää tomaatteja

linjaa pitkin puolta nopeampaa tahtia kuin ennen, toimitusjohtaja **Stefan Skullbacka** kertoo. Myös automatiikkaa on entistä enemmän käytettävissä.

Väri lajitteluperusteena Tomaatin väri on tärkeä lajitteluperuste, ja se kertoo kypsyydestä. Täysin punaisia tomaatteja ei Skullbackan mukaan käytännön syistä voi poimia. Tomaatin ketju keskusliikkeen jakelukuksuksen kautta kaupan hyllylle ja sieltä kotiin asti.

Tomaatti kypsyy matkan varrella, Skullbacka vakuuttaa. ”Päivässä kahdessa on vaaleanpunainen muuttunut syvänpunaiseksi.”

Kauppa voi valita kypsyyssuokan, joita on käytännössä neljä. Ne on nimetty värien mukaan: punainen, vaaleanpunainen, oranssi ja vaalea oranssi. Eniten kysytään Skullbackan mukaan oranssia ja vaaleanpunaista.

Kypsänä poimittu. Näin mainosti Helsingin Stockmannin herkku Jonas Isakssonin tomaatteja toukokuun alussa.

Tomaatille on olemassa myös 12-portainen kansainvälinen kypsyyssuokitus. Luokka 1 tarkoittaa vihreää ja 12 kypsintä punaista. Närpiön vihannoksen luokitus sijoittuu Skullbackan mukaan välille 4–10. Pääosassa on väriluokkaa 8.

Kuluttajaa syytä kuunnella Osuuskunta myy kahdelle suurimmalle elintarvikeketjulle yli 60 prosenttia sadosta. Sekä kaupan että tuottajan on Skullbackan mielestä syytä kuunnella kuluttajaa.

”Viime kadessä kuluttaja tekee valinnan. Jos kuluttaja haluaa ostaa kaupasta punaisia tomaatteja, hänen pitää niitä saada.”

Olisiko tomaatit sitten mahdollista poimia nykyistä kypsempinä?

”Kyllä on, kun yhteistyö kaupan ja toimittajien kanssa saadaan sujumaan saumattomasti”, Skullbacka sanoo.

”Yhteistyön pitää olla avointa ja läpinäkyvää puolin ja toisin. Satovaihtelut voivat olla hyvin suuria ja silloin myös kuluttajien olisi reagoitava nopeasti.”

Närpiön vihannes ei halua leimautua bulkkituottajaksi. Kuluttajan makumieltymyksiä kuunnellaan ja tuotantoon otetaan myös erikoistomaatteja.

Osuuskaupoilla etsikkoaika Pohjanmaan pakkaamot ovat S-ryhmälle merkittäviä kaupakumppaneita. Tavoitteena on lisätä myös osuuskauppojen paikallisia hankintoja, SOK:n hankintajohtaja **Jari Simolin** kertoo.

Paikallisen tuotannon suosimiseen kannustaa lähiruokastrategia, joka hyväksyttiin yksimielisesti puolitoista vuotta sitten.

Lähellä tuotettu tomaatti on Simolinin mukaan mahdollista saada kauppaan nykyistä punaisempana. ”Uskomme, että näin

vastaamme kuluttajan toiveisiin.”

S-ryhmä on saanut Simolinin mukaan jonkin verran palautetta liian raaoista tomaateista.

Simolin toivoo, että lähiruokastrategia näkyy entistä selvemmin osuuskaupoissa jo tulevana kesänä.

Tällä hetkellä SOK hankkii keskitetysti noin puolet osuuskauppojen myymistä tomaateista. Kun tomaatit ostetaan vaikkapa Närpiöstä, ne matkavat ensin Espoon Kilon jakeluksukseen ja sieltä eteenpäin tilaajille.

Tomaattien tuotanto on Suomessa aika keskitettyä. Me pystymme hankkimaan tuotteita sinne, missä ei ole paikallista tarjontaa. Voidaan aina katsoa, mikä on järkevin tapa toimia.”

Kesko hankkii K-kauppojen kotimaisesta tomaatista keskimäärin 40–55 prosenttia, tuotelinjalpäälikkö **Kenneth Forsman** kertoo. Itsenäiset

kauppiat hyödyntävät paikallisia tavarantoimittajia etenkin parhaimman satokauden aikana.

Lähtomaattia ei aina löydy Kauppapuutarhaliitto toivoo entistä useamman yrittäjän pääsevän toimittamaan tomaatteja suoraan kauppoihin.

”Kun tomaattia ei tarvitse rahdata läpi Suomen, se voidaan kysyttää kauniin punaiseksi varressa”, toiminnanjohtaja **Jyrki Jalkanen** toteaa.

”Toivon, että viljelijäkin pal-

kitaan laadusta hinnan muodosa-
sa.”

Kaikkien elykeskusten alueilla viljellään tomaattia, mutta osassa se on hyvin vähäistä.

”Kuluttajat ja kasvihuoneyrittäjät eivät asu Suomessa aina vierekkäin. Siksi tarvitaan erilaisia järjestelmiä, joiden avulla tomaatteja on saatavilla jossain Tohmajärvellä yhtä lailla kuin Merimaskussa.”

TARJA HALLA

Laadusta myyntivaltti

PARAINEN (MT)

Kypsänä poimittu tomaatti on yrittäjä **Jonas Isakssonin** myyntivaltti.

”Maku on paljon parempi, jos tomaatti saa olla riittävän kauan taimen päällä. Palaute on ollut erittäin hyvä. Ihmiset haluavat kypsiä tomaatteja, eivät raakoa”, Isaksson sanoo.

IHT Isakssons Handelsträdgård Ab on keskikokoinen perheyritys. Tomaatteja tuotetaan ympäri vuoden noin 1,2 hehtaarilla. Sato myydään suoraan Turun seudun kauppoihin sekä yhteistyössä tukun kanssa pääkaupunkiseudulle.

Reitti kasvihuoneelta pyöri- en päälle on mutkaton. Poimija lajittelee tomaatit saman tien myyntilaitteikoihin.

”Ketjun pitää olla mieluiten niin lyhyt, että tänään kerätty tomaatti on huomenna kaupassa.”

Laatu ei yrittäjän mielestä näy riittävästi tuottajajhinnessa. Jos kauppias mainostaa lähellä

tuotettua tomaattia, korvaus tuottajalle jää Isakssonin mielestä kohtuuttoman pieneksi.

Kysyntää olisi paljon enemmän kuin kasvihuoneviljelijä pystyy tuottamaan. Laajennushaluja on, mutta sähkön heikko saatavuus rajoittaa investointeja saaristossa.

Torjunta-aineita ja lannoitteita käytetään Isakssonin kasvihuoneidessa mahdollisimman vähän. Vesi kierrätetään bio-suodattimien kautta.

Tomaatteja myytiin viime vuonna noin puoli miljoonaa kiloa. Liikevaihto oli 1,2 miljoonaa euroa.

TARJA HALLA

”Tomaatteja halutaan enemmän kuin pystymme tuottamaan”, Jonas Isaksson kertoo. Taustalla perheyrittäksen osakas Anja Eriksson.

